

H. Mortimer

"Definicja probabilistyczna na przykładzie definicji genotypu",
"studies Logica" T.15 (1964) :
[recenzja]

Studia Philosophiae Christianae 1/1, 281

1965

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Mortimer H.

Definicja probabilistyczna na przykładzie definicji genotypu, „Studia Logica” XV (1964) 103—161.

Rozważania tej pracy są prowadzone w kierunku sformułowania empirycznej definicji genotypu bez posługiwania się terminem „gen”. Definicję genotypu homozygotycznego i heterozygotycznego autorka wprowadza w kontekście aksjomatyzowanego fragmentu genetyki formalnej. Dobrane ostatecznie (w R1 i R3) wyrażenia definiujące genotyp zawierają oprócz terminów logicznych pewne terminy empiryczne, mianowicie nazwy spostrzeganych cech organizmów oraz nazwę relacji bycia potomkiem, a także matematyczny termin — prawdopodobieństwo.

Przełęcki M.

Z semantyki pojęć otwartych, „Studia Logica” XV (1964) 189—2

Pojęcia odpowiadające terminom definiowalnym warunkowo autor obejmuje nazwą „pojęcia otwarte”. Zalicza do tych terminów nazwy nieostre i terminy teoretyczne (nie-„spozstrzeżeniowe”) empirycznych teorii naukowych. Wszystkie zdania z takimi nazwami tworzą klasę problematycznych wypowiedzi. Autor charakteryzuje je rozważając warunki „eliminowalności” terminów definiowalnych warunkowo oraz sprawę „określoności” i „rozstrzygalności” tych zdań. Stawia problem: w jakim sensie zdania takie są prawdziwe lub fałszywe i wskazuje pięć możliwych odpowiedzi. Formuluje wreszcie zarówno problem jak możliwe próby rozwiązania odnośnie desygnacji i denotacji terminów z otwartymi pojęciami.

Kmita J.,

Spór słowny, „Studia Logica” XV (1964) 221—236

Jest to próba sformułowania bardziej operatywnej definicji „sporu słownego” przez wprowadzenie do takiej definicji — w miejsce pojęcia subiektywnej intensji — pojęcia subiektywnej ekstensji.

Agassi J.

Variations on the Liar’Paradox, „Studia Logica” XV (1964) 237—238

Jest to przyczynek do analizy antynomii kłamcy.

Koj L.

Nazwy cudzysłowowe, „Studia Logica” XV (1964) 238—254

W artykule tym rozważa się i stwierdza, że nazwy cudzysłowowe nie mogą oznaczać swojego własnego napisu znajdującego się między cudzysłowami.